

DEN HELDER — De slepende, geruchtmakende affaire rond het verdwenen Russische scheepsjournaal, dat in juni 1985 op het strand van Huisduinen werd gevonden, zal danstmaandag een vervolg krijgen voor de Alkmaarse arrondissementsrechtbank. Op verzoek van vinder P. Veltkamp en H. Valkenier buigt rechter Y. Telenga zich dan over de getuigenverklaringen van een vijftal betrokkenen. Meer nog dan de huidige verblijfplaats van het veelbesproken logboek moet het verhoor aan het licht brengen wie verantwoordelijk is voor het verdwijnen ervan: het huidige bestuur van het Nationaal Reddingsmuseum Dorus Rijkers, archivaris H. Everhardus of de Marine Inlichtingendienst.

De affaire, waarbij inmiddels ook de Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD) betrokken lijkt, zal een handige, inspiratieloze thrillerschrijver ongetwijfeld ooit voldoende stof opleveren voor een smeulge roman. Tot die tijd zullen belangstellenden het moeten doen met een handjevol gegevens, een half dozijn elkaar tegensprekende getuigen en een grote hoeveelheid geruchten.

Vast staat dat Nieuwedieper P. Veltkamp spijt heeft van het moment waarop hij het Russische logboek, dat hij in de zomer van 1985 had aangetroffen op het strand ter hoogte van Huisduinen, voor onderzoek overhandigde aan H. Everhardus: archivaris en toenmalig algemeen bestuurslid van de stichting Reddingsmuseum Dorus Rijkers. „Maar voor ons staat vast dat Everhardus de papieren niet namens het reddingsmuseum in ontvangst heeft genomen”, zegt B. Mooiman, de huidige voorzitter van de stichting en één van de opgeroepen getuigen. „De overdracht staat niet geregistreerd, en het logboek in kwestie komt op geen enkele inventarislijst voor. Wij zijn dan ook niet aansprakelijk. Kijk, dat we ons wel aansprakelijk voelen is een ander verhaal. Everhardus is er dood mee aan. Het is verschrikkelijk dat het logboek kwijt is geraakt. Omdat wij vreselijk met de kwestie in onze maag zaten, hebben wij van meet af aan tegen Veltkamp gezegd: als we die papieren vinden, krijg je ze meteen terug. We hebben het museum echt compleet op z'n kop gezet, maar het bewuste logboek is spoorloos gebleven. Voor ons staat dan ook vast dat het zich niet meer in het reddingsmuseum bevindt.”

H. Valkenier uit Haarlem, die zich namens Veltkamp als een terrier heeft vastgebeten in de

zaak, neemt geen genoegen met die verklaring. „Te meer daar het reddingsmuseum nog een poging heeft gedaan om ons met het onleesbare logboek van een ander schip af te schepen. Het bizarre is dat de bestuursleden zo kalm blijven onder het verdwijnen van een archiefstuk. Eerlijk gezegd zou ik zelf behoorlijk zenuwachtig zijn, als er iets uit mijn kluis was verdwenen.”

De vertroebelde relatie tussen de partijen in het conflict wordt haarfijn onder woorden gebracht door Mooiman. „Valkenier heeft ons dat andere scheepsjournaal nooit teruggegeven. Misschien moeten we zelf maar eens een procedure starten om ons logboek terug te krijgen.”

Behalve M. Kedde, de huidige secretaris van de stichting Reddingsmuseum Dorus Rijkers, en

oud-bestuursleden Everhardus en W. Canisius, zal maandag ook R. Mollema van de Marine Inlichtingendienst (MARID) door de rechter worden gehoord. De rol van de MARID is onduidelijk: van 10 juli 1985 stamt een document waarin Mollema plechtig verklaart het Russische scheepsjournaal voor research in ontvangst te hebben genomen, maar eventuele onderzoeksresultaten zijn nooit bekend gemaakt.

Via de rechter willen Valkenier en Veltkamp Mollema nu dwingen alsnog open kaart te spelen en het onderzochte logboek eventueel terug te geven. „Aan de hand van het getuigenverhoor zullen we bovendien vaststellen of een proces tegen de MARID of het reddingsmuseum kans van slagen heeft”, legt Valkenier uit. De Haarlemmer zal naar eigen zeggen absoluut niet schromen de MARID definitief voor de rechter te slepen. „Ik ben inmiddels letterlijk het reddingsmuseum uitgeslagen, in de media als een kwajongen afgeschilderd, met de dood bedreigd en door de BVD gevisiteerd. Als er een proceduremogelijkheid is, zal ik die zeker aangrijpen.”

Mooiman is niet onder de indruk van die woorden. „Uit formeel overleg met de andere opgeroepen getuigen is mij al wel gebleken dat het scheepsjournaal ook na maandag niet zal opduiken. Het is zoek en het blijft zoek.”

Bylage 53
B 53 // 1 van 1